

bliffet intet Bæsentligt at tilføje til, hvad jeg allerede tidligere har ytret. Jeg og mine Medforslagsstillere stille disse Forslag, fordi vi anse det for at være tilbørligt og i høj Grad vigtigt, at de to Spørgsmaal, hvorefter Forslagene dreie sig, komme til en fornyet Prøvelse og Overvejelse i det andet Thing, og hvad det første Forslag angaar, saameget mere, som Sagens Udfald i det andet Thing berede paa en ringe Forskjel i Stemmer. Vi dele Overbevisningen om disse Sagers Bigtighed med den høitærede Minister for Forsvarsvesenet, der er haande efter Forhandlingen i Folkethinget, og efter den første Forhandling her ikke nogen som helst Tvivl om, hvilken Vægt Forsvarsministeren at og for sig lægger paa disse Gjenstande, og hvor lønkeligt han anser det for at være, om der kunde opnaas et andet Resultat end det, der foreligget. Vor egen Overbevisning om Bigtigheden af disse Spørgsmaals Afgjørelse i en anden Retning end den, hvorefter den nu mer gaaet, bygge vi, hvad det første Punkt — Forstærkningens Indførelse — angaar, paa vor Overtydning om, at det haade for Forstærkningens egen Skyld er i høieste Grad magtpaaliggende saavel for den Befalendes som for Mandflabets Bedkommende, at der indtræder en Dvælse, og at det dernæst er af Bigtighed, at der i Forbindelse med denne Dvælse vindes en Erfarung, som kan benyttes, naar vi skulle gaa til Resten af Hærloven, ligesom vi i endelig anse det for i høieste Grad magtpaaliggende, at der ikke ved atter iaar at aflyde Forstærkningens Indførelse bort fældes noget nær en Dom over et vigtigt Afsnit af Hærloven, for man kommer til den virkelige Prøvelse af denne Lov. Ifølge denne vor Overtydning om dette Punkt anse vi det for en Samvittighedsfag at bidrage til, at Spørgsmaalet kan blive underkået en ny Prøvelse. — Hvad det andet Punkt, Søforternes Bestyning angaar, da gaa vi ud fra, at der egentlig ikke foreligger nogen Forhandling om Søforternes Nytte, thi, naar man bevilger 5 Kanoner af 10 forlangte, efter at man ogsaa ifjor har bevilget 1 Kanoner dertil, saa erkjender man selv, at Søforterne ere af Bigtighed og skulle bringes i Forvarstilsstand

ved Anbringelsen af det fornødne Artilleri, thi ellers havde Bevillingen af 5 Kanoner ingen Mening. Vi tro ikke, at det kan drages til Dvæls, at man ikke kan have et Væst for vor Flaade, men aldeles aaben og forvarslos Havn eller kan have alle de vigtige Gjenstande ogsaa for Landforvaret ophobede i Kjøbenhavn, saaledes som de nu ere ophobede der, uden at søge at give Byen i det Nærmeste et Værn mod en Bestyning fra Søfiden, og idet vi ialtsaa anse det for givet, at Søforterne ere af den største Betydning, og at de skulle bringes til en saa stor Forvarsdygtighed, som vi kunne opnaa ved Artilleri, saa ønske vi, at der hermed ikke skal gaa frem med en Gangsumhed, som netop er skiftet til at vække Tvivl om den alvorlige Bestræbelse for at opnaa Formaalet, og som hvis der skulde blive Nødvendighed for Søforternes Anvendelse, kunde komme os dyrt til at staa. Vi havde helst optaget Forslaget i den Form, hvorefter det oprindeligt var stillet af den høitærede Krigsminister, nemlig at der iaar skulde bevilges 10 Kanoner, men vi have troet det rigtigt ikke at gaa længere, end den høitærede Minister gif ved den sidste Behandling af Finantsloven i det andet Thing, og vi have derfor kun fastholdt det, som han dengang ansaa for det Mindste, hvormed han fandt det forvarligt at lade sig nøje. Idet vi saaledes stude vor egen stærke Overbevisning om begge disse Punkters Bigtighed støttet af, hvad den høitærede Krigsminister gjentagne Gange har udtalt, saa kunne vi ikke forsvare ikke at forsøge paa at tilveiebringe et andet, og at vore Tanker bedre Resultat end det, der nu foreligger. Naar det erede i 1ste Medlem for 7de Kreds (Skeet), idet han antydede, at han vilde stemme imod alle Vædringsforslag, der ikke vare stillede af vedkommende Minister, udtalte, at han derved tog Hensyn til Tiden, saa kan jeg dog ikke se, at Tidsspørgsmaalet har nogen som helst Betydning, i det Dieblit det, saaledes som nu, er givet, at Finantsloven dog skal tilbage til det andet Thing, og selv om der var Spørgsmaal om nogle Dage, saa kan jeg eller mine Medforslagsstillere ikke bringe Samlingens Forlængelse i nogle Dage til at vele saa meget, som disse Sagers Bigtighed veier, og, naar man adskiller de